

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Кремена Ангелова,
завеждащ специалност “Звукорежисура, звуков и медиен дизайн”,
катедра “Теория на музиката”, ТКДФ на НМА “Проф. Панчо Владигеров”

относно дисертационен труд на тема

“ИГРАТА В МУЛТИМЕДИЙНОТО ОБУЧЕНИЕ ПО МУЗИКА”,

за присъждане на ОНС „доктор” по професионално направление
1.3. Педагогика на обучението (Методика на обучението по музика)
на Мария Радилова Радева

I. Общо представяне на дисертационния труд, актуалност на темата и резултати от изследването.

Темата за играта като образователен метод е изключително актуална в контекста на съвременната училищна система. Съотнесена към преподаването на музика в неспециализирана среда, а именно в общото образование, тя придобива нов смисъл и се превръща в модерен инструмент за обучение и развитие със съвременни средства. Динамичното технологично развитие и информационната глобализация са причина за израстването на нов тип деца, което предполага и налага съществени промени в начина на комуникация и методите на обучение. Промяната на модела на образование и обръщането му към субекта на процеса, а именно учащия се, води след себе си и необходимост от нови педагогически подходи, които са невъзможни без придобиването на нови знания от педагозите.

В този контекст дисертационният труд на Мария Радева е нужен и навременен и откликва на съществена обществена потребност, като поставя наболели проблеми и ги коментира върху широка научна база.

Като причина за интереса си към темата, докторантът посочва “собствена дългогодишна практика, свързана с изработката на методични мултимедийни помагала (KanevMusic, Анубис и др.), творческо-интелектуални продукти детски радио и телевизионни програми и предавания), творческо-педагогическа работа

(работа с деца и развитие на музикално-говорна техника)”, факт, който обяснява задълбочения подход и ясно изразената лична позиция по разглежданите въпроси. Личната ангажираност с темата е причина и за емоционалните изблици в изложението, които не принадлежат към жанра, но създават условия за по-лесен достъп до сравнително сложната и мултифасетна материя. От текста личи и образоваността на докторанта в няколко направления – музика, нови технологии, музикално-педагогически науки, образователна психология.

В структурно отношение дисертационният труд е сравнително добре балансиран, въпреки че бих препоръчала отделянето на раздели П.1.10, П.1.11 и П.1.12 в отделна глава, както и значително разширяване на глава III “Практически доказателства на хипотезата. Резултати.”, която е основен носител на научно-практическите приноси на труда.

Първа глава, наречена “Увод”, дава рамката на изложението, като се коментира актуалността на темата и се дефинират обект, предмет, цели, целева група, задачи, теза и хипотеза на изследването, ключови термини. Още тук прави впечатление желанието на докторанта за изчерпателност и всеобхватност, което обаче резултира в неясно, неконкретно и доста пространно определяне на предмет, цели и задачи на изследването. Разграничаването на теза и хипотеза за мен също остава под въпрос, тъй като формулираните твърдения на практика съвпадат.

Втора глава поставя теоретичните и методологични аспекти на проблема. Именно тя е централна за дисертацията и е носител на научните приноси на труда. Текстът е разработен с разбиране на проблематиката. Докторантът ползва свободно научния апарат, демонстрира способност за критична оценка и представя изводи, ориентирани към предмета на изследването. Следва да се отбележи известна телеграфност на стила, която се дължи на желанието на автора да систематизира предлаганата информация, която е огромна като обем и разностранна като обхват. Като цяло в дисертационния труд липсват

иллюстративни материали, въпреки че в тази глава могат да се отбележат няколко интересни схеми и изображения.

В третата глава на дисертационния труд е представено експериментално изследване, базирано на теоретичната част на труда и реализирано за целите на дисертацията. Именно тук считам, че изложението трябва да се разшири, изследването да се представи по-детайлно, а направените изводи да бъдат подкрепени със задълбочен анализ на резултатите и статистически факти. Качественият анализ е демонстрация за добра изследователска култура и необходим инструмент за работа по тезата на изследването.

Дисертационният труд се позовава на 102 литературни източника и 13 интернет ресурса, които не са номерирани, а за някои от тях информацията е непълна, което затруднява ползването на библиографията.

Авторефератът е в обем от 89 страници, като отразява изцяло и точно текста на дисертацията и отбелязва научните приноси. Нито в автореферата, нито в дисертацията са посочени публикации на докторанта по темата.

II. Научни и научно-приложни приноси:

Една от най-трудните задачи за докторантите се оказва правилното формулиране на научните приноси на дисертационния труд. В разработената от нея дисертация, Мария Радева посочва 5 приносни момента, които, освен че са неточно формулирани, не дават правилна представа за същинската стойност на труда. Първите три приноса следва да се преформулират; четвъртият представлява констатация за състоянието на образователната система, а петият – емоционален призив. Считам, че при предложения текстов обем и тематичен обхват, дисертацията притежава реални научни качества, които да бъдат открити като приноси.

III. Заключение

Въпреки направените забележки, дисертационният труд на Мария Радева представлява цялостно и актуално изследване със самостоятелен характер в значима област на музикално-педагогическото познание. Научните приноси са както с теоретичен, така и с приложно-практически характер. Това ми дава основание да препоръчам напълно убедено на Мария Радилова Радева да бъде присъдена образователната и научна степен „доктор” по професионално направление 1.3. Педагогика на обучението (Методика на обучението по музика).

10.01.2019 г.

Доц. д-р Кремена Ангелова